" Các anh là những con chó chạy rong của chính phủ Mỹ"

["You are the running dogs of the American Government"]

Gần đây,nhà hoạt động Nhân Quyền Việt hải ngoại,bác sĩ Từ Nguyên Nguyễn Văn Thuận cũng viết những lời không kém cay đắng :

"Nhân quyền được dựng dậy như một chính sách,một bề mặt nổi để thoả mãn cái lương tâm của những người vẫn bị giao phó cái nhiệm vụ cứu rỗi nhân loại ".....

"...Tệ hại hơn nữa,nhân quyền thường được sử dụng như lá bài mua bán,đổi trác.....

"...Đó chỉ là một trò chơi chính trị . Chỉ tội cho những người mà thế giới vẫn thường gọi là "những người tù của lương tâm "cứ mãi bị kéo vào cuộc mua bán danh lợi ....."

[Từ Nguyên Nguyễn Văn Thuận : Khi Những tù Nhân của Lương Tâm Trở Thành Những Con cờ Trao Đổi ." Ngày Nay/Houston,số 395,ngày 15-8-1998]

Các *"chiến sĩ"* nhân quyền đã trở thành *"những lá bài mua bán,đổi trác"*hay *"những con chó chạy rong "* như thế nào ?

Ba bài dưới đây có thể xem như những bài học cho những thế hệ sau suy nghiệm về trình độ tri thức cuả thế hệ cha anh họ ngày hôm nay ấu trĩ trệ đến nhường nào .

14 - NHỮNG KẺ CHỐNG ĐỐI CÁI MAY PHÓNG THÍCH VÀ VẬN TỐT

Dissidents Good Riddance. and Good Luck.

Newsweek May 11,1998

" Trong lúc phấn đấu chống lại sự đau đớn,
Tôi nghĩ đến đau đớn một cách trìu mến .
Khi đạt được tự do, tôi chối bỏ tự do . "

" While struggling against misery,
I think fondly of misery .
While achieving freedom ,I refuse freedom "

Nhà thơ lưu vong Huang Xiang

Đối với hầu hết các chính khách Trung Hoa biệt xứ đều không có sự trợ giúp của Hoa Kỳ .

For most of China's political exiles,there's no helping hand in America

Tác giả : Carla Powe Chuyển ngữ : Thái Vân

Tháng trước chính phủ Trung Quốc phóng thích Vương Đán(Wang Dan)và tống khứ y sang Mỹ với lý do chữa bệnh,đèn truyền hình theo anh chỉ để sót lại vài bóng tối . Báo chí quốc tế theo dõi từng lời nói của Đán 29 tuổi,một trong những cựu lãnh tụ Thiên An Môn - *từ việc phàn nàn về bệnh hen suyễn đến ước vọng được yết kiến Michael Jackson [from his complaints about asthma to his wish for a meeting with Michael Jackson].*

Mùa hè năm trước,thi sĩ Hoàng Chương(Huang Xiang)thực hiện cuộc hành trình tương tự . Trong suốt 4 thập niên vừa qua,chính quyền Trung Quốc đã kiểm duyệt thơ của ông,cầm tù ông sáu lần và hai lần tuyên án tử hình . Cuối cùng ông được phép rời khỏi Trung Quốc đến New York . Hoàng ra đi mang theo hai va ly hành trang với " tim óc của tôi" *[my mind and heart]*. Nhưng không có báo chí nào đến gập ông tại phi trường,và giờ đây,sau 9 tháng(ở Mỹ)ông vẫn không nói được tiếng Anh và không có việc làm . Ông cho biết,đến Hoa Kỳ *"thật quá lạc lõng và cô đơn "[so strange and so lonely].*

Hàng nghìn người Trung Hoa hoạt động cho nền dân chủ hiện đang sinh sống tại Hoa Kỳ.Nhiều người nữa đang trên đường phóng thích dưới áp lực của Hiệp Chủng Quốc Hoa Kỳ trước cuộc hội nghị thượng đỉnh của Tổng Thống Clinton với Chủ Tịch Trung Quốc Giang Thạch Dân vào tháng 6(năm 1998).

Tháng 12 năm ngoái,Hoa Kỳ đã đón tiếp những nhân vật chống đối nổi tiếng được Trung Quốc phóng thích như Vương(Wang)và Ngụy Kinh Sinh(Wei Jingsheng) với những phô trương loè loẹt,thuyết trình và giao kèo ấn loát . Chính phủ

bao cấp mọi phí khoản như trả tiền máy bay,khám sức khoẻ ban đầu miễn phí .

Nhưng với những người biệt xứ bình thường,cuộc sống thật quá bấp bênh. Họ phải tự trả tiền lộ phí đến Hoa Kỳ . Khi tới phi trường Hoa Kỳ,họ phải tùy nghi tìm cách sống,kiếm chiếc trường kỷ để ngủ,và sau đó họ phải tự tìm nhà,tìm việc làm nuôi thân . Theo Xiao Qiang,nhà nhân quyền tại Trung Quốc :

> *"Đã từ lâu,họ được đồng hương cho biết ' các anh là những con chó chạy rong của chính phủ Mỹ ' "*
> *['you are the running dogs of the American government '] .*
> *"Khi họ đặt chân tới đây và hỏi ' Chính phủ Hoa Kỳ đâu ? ' Thì một phát ngôn viên Bộ Ngoại Giao cho biết " chính phủ Hoa Kỳ không có tiền thù lao,không có chương trình đặc biệt nào cả " .*

Ngay với những ngôi sao chống đối,đời sống (tại Mỹ)cũng không dễ dàng . Vương(Wang) đến Hoa Kỳ không có(hơn)một bộ quần áo,một nhân viên Canh Chừng Nhân Quyền*(Human Rights Watch)*dẫn Vương đến tiệm bán quần áo Macy và mua cho anh một bộ trả tiền bằng thẻ mua chịu của ông .

Hiện nay Vương(Wang)đang sống tù túng trong một căn phòng chật chội với một người bạn tại

New York . Ngụy Kinh Sinh(Wei) thì sống bằng số tiền 70,000 đô la bản quyền tác giả cuốn sách *"The Courage to Stand Alone,"*phát hành năm 1997 trong lúc anh còn là một tù nhân tại Trung Quốc,anh cho biết thật may mắn với cuộc sống đạm bạc: "khoản tiền tiêu lớn nhất tôi phải sử dụng là thuốc lá ."

Nhiều hoạt đ ộng viên hy vọng kiếm được việc dậy ngôn ngữ và văn hoá Trung Hoa,nhưng rất ít người có cái may mắn ấy . Andrew Nathan,giáo sư đại học Columbia cho biết :

"Họ đến đây và tìm hiểu ra rằng không ai có thời giờ , không ai có tiền và không ai quan tâm đến họ ."

"They come here and find that nobody has time, nobody has money and nobody cares . "

Cũng như các di dân khác,rất nhiều phần tử bất mãn cuối cùng phải chấp nhận làm những việc tay chân,mặc dầu đôi khi có thành tích lớn lao .

Một ông luật sư Nhân Quyền nổi tiếng tại Trung Quốc kiếm được chân chậy giấy tại một xưởng chế tạo nữ trang ở Manhattan. Một sinh viên hoạt động dân chủ hiện làm kẻ giao bánh Pizza ban đêm cho một tiệm bánh tại Boston . Xiao nói :

" Sau kinh nghiệm Thiên An Môn và nhìn người khác chết,tôi cảm thấy thật may mắn ".

Những người gây qũy cho những kẻ chống đối chính trị tại Trung Quốc cho biết vấn đề kêu gọi

góp tiền cho người biệt xứ quá dễ dàng vào đầu thập niên 1990. *" Thường nếu bạn nói đây là 'một phần tử từ Thiên An Môn ' bạn có thể thu được vài nghìn cho họ ".* Bây giờ việc đó hầu như không thể được .

Nếu kiếm tiền là một cực hình cho những người biệt xứ mới tới,thì học Anh Ngữ là một cực hình nữa .

Một vài người may mắn như Vương(Wang),bắt đầu học Anh Ngữ tại đại học Havard vào tháng tới. Ngụy Kinh Sinh(Wei Jingsheng)làm thông ngôn toàn thời cho David Welker,người tự cho mình như một tặng vật sống của Tổ Chức Liên Đoàn Lao Động và Hiệp Hội Kỹ Nghệ Mỹ=AFL-CIO=*American federation of Labor and Congress of Industrial Organizations,* thành lập năm 1955).

Nhiều người chống đối,nhất là những người lớn tuổi chưa bao giờ học Anh Ngữ,khiến họ bị cô lập và vô dụng .

Tự do có những thử thách khác,

Tại Trung Quốc,đời sống của những người bất mãn thường eo hẹp,vây bọc bởi những hứa hẹn đối với một động tác cũng như bởi sự dầy vò hay cảnh sát canh chừng . Những năm dài làm kẻ chống đối hay một tù nhân trong nhà tù - không phải là nơi đào luyện tốt cho đời sống trong vùng đất tự do .

Đời sống tại Hoa Kỳ bảo đảm tự do ngôn luận cho những nhà hoạt động Trung Quốc,nhưng nó tước mất một phần lớn thính giả của họ .
[Living in the United States guarantees Chinese activists freedom of speech,but it deprives them of a huge part of their audience].

Hu Ping,chủ bút tạp chí chống đối Beijing Spring (Mùa Xuân Bắc Kinh) có căn cứ tại New York đã tuyên bố :

"Tại Trung Quốc,không ai có quyền phát biểu,còn ở đây bạn có quyền nói,nhưng không ai nghe ".
"Inside China nobody can speak"
"Here you can speak,but nobody hears "

Những người chống đối nhớ quê hương,thường bâng khuâng,thà bị hành hình tại Trung Quốc còn tốt hơn là bị bỏ rơi tại Hoa Kỳ .
[Homesick dissidents wonder whether it's better to be persecuted in China or ignored in America].

Wang Ai,một cựu sinh viên hoạt động giải thích :

"Tại Trung Quốc,đời sống nặng nề không chịu nổi,còn ở đây(Hoa Kỳ)thì nhẹ chịu không nổi,giống như một người không gian ."
"In China,life is unbearably heavy
"Here it is unbearably light . It's like being a spaceman

Hoàng(Huang)quyết định không bị lạc lõng tại Hoa Kỳ. Trong bài thơ Thoát Khỏi Lưu Đầy(Escape from Exile),ông đã làm sau khi đến New York,ông nói :

" Trong lúc phấn đấu chống lại sự đau đớn,
Tôi nghĩ đến đau đớn một cách trìu mến .
Khi đạt được tự do,tôi chối bỏ tự do . "
"While struggling against misery,
I think fondly of misery .
While achieving freedom ,I refuse freedom "

Với số tiền 340 đô la một tháng,theo lời Hoàng và Giang Linh(Zhang Ling),vợ ông, nói để thuê một căn phòng chật chội ở Queens,với cầu tiêu chung không giấy và một căn bếp chung quá bẩn thỉu .

Hoàng lật qua cuốn sách dán hình ảnh cuộc đời ông tại Trung Quốc : Hoàng,một thi sĩ trẻ tuổi,đam mê,nắm chặt tay trong một cuộc diễn hành ở nhà Lao . Vợ chàng thực tập Anh Ngữ bằng cách làm một danh sách những chữ từ bản mục của chồng - " nhà tù " "tuyên truyền" và "chính phủ " .

Trong khi chàng mơ về dĩ vãng , thì nàng hướng đến tương lai .

Đọc xong bài này,độc giả có thể điền tên mình hay tên bất cứ ai thay thế tên những nhân vật trong bài viết có cùng suy nghĩ ban đầu và đơn giản về các từ "tự do","nhân quyền",...như các nhà "nhân quyền" Trung Quốc .

Năm mươi ba(1945-1998)năm trước đây,một số người Việt Nam chối bỏ nền độc lập non trẻ để theo đuổi chủ trương tự do,dân chủ do khối tư bản phương Tây tung ra,họ đã trở thành những chính khách - lãnh tụ cò mồi,trí thức giá áo túi cơm,tướng lãnh đánh thuê,đâm cha chém chú vô chính trị dưới ngụy tích VNCH...để rồi mặt nạ VNCH bị rơi vào ngày 30-4-1975 hiện nguyên hình chỉ là *một lũ ăn cắp*

"phục vụ các chế độ độc tài và ăn cắp nhân danh chiến tranh lạnh chống Cộng "(dictators and kleptocrats in the name of cold war anticommunism) như lời Tổng Thống Bill Clinton đã thú nhận trên tờ Time số ra ngày 6 tháng 4 -1998 vừa qua . Và cũng vì *miếng ăn,manh áo,..một số nhỏ trong đám này cũng như một số đảng viên cận thị lịch sử tranh nhau làm nhiệm vụ của những "con chó chạy rong "* cho chính sách thua me gỡ bài cào của John Paul II - Thực Dân Phương Tây qua món hàng "nhân quyền", " đa nguyên đa đảng ", tự do láo lếu . .... Cái giá phải trả cho 53 năm làm trâu bò gây nội chiến mở đường cho thực dân phương Tây xâm lược là : Bác sĩ trở thành cu ly san ; luật sư trở thành thợ sửa xe hơi ,cắt cỏ ;đốc phủ sứ trở thành đầu bếp;tướng trở thành phu đổ rác;văn nghệ sĩ,trí thức trở thành phu lục lộ,cắt cỏ,hái cam,lau cầu tiêu ,....gia đình chia rẽ thành nhiều mảnh vì nhiều lý do,phong tục tập quán cũ dĩ nhiên bị hủy bỏ dần dần ,đây cũng là lịch sử truyền thống Hiệp Chủng Quốc Hoa Kỳ: Khi bạn mới đến nước này,bạn phải xoá bỏ hết quá khứ,phải mang sức lao động vật lộn với đời sống hàng ngày như những người đầu tiên đến châu Mỹ từ trên 200 năm trước đây . Nếu bạn muốn thay đổi giai cấp và hội nhập vào xã hội Mỹ để được tồn tại thì bạn phải cố gắng và hy sinh rất nhiều thì mới có hy vọng đời sau tiến lên được .

Những gian chuân của những lớp người đến Mỹ trước thường tái lập với người tới sau,hầu như không ai tránh khỏi . Cho nên trước khi bạn có chủ tâm bỏ nước ra đi hãy nhớ lại câu hát của những người Việt đầu tiên rời khỏi Hà Nội năm 1954 -1955 : Ra đi là hết rồi !

15 - NHÓM CHỐNG PHÁ VIỆT NAM BIỂU TÌNH XIN NHÂN DÂN MỸ VIẾT THƯ YÊU CẦU TỔNG THỐNG CLINTON KHÔNG BAN HÀNH QUI CHẾ TỐI HUỆ QUỐC VỚI VN

Ngày 30-4-1997,một số nhỏ người Việt luyến tiếc thời *đội trên đạp dưới* đã tụ tập trước nha sở tỉnh Orlando thuộc Trung Bộ bang Florida để kỷ niệm năm thứ 22 chế độ VNCH giả sụp đổ,đám tụ tập trưng các biểu ngữ đòi tự do,nhân quyền,yêu cầu chính phủ Mỹ không ban hành Quy Chế Tối Huệ Quốc với Hà Nội,...

Nhìn hình chụp,tổng số người tụ tập chống phá này không quá 17 trên con số 15,000(15 nghìn)người Việt sinh cư tại Orlando từ năm 1975 tới nay,trong số đó có kẻ giấu mặt sợ bị công luận lên án, gượng tham dự để không bị chụp mũ Cộng Sản (hầu hết số người này đều đã hơn một lần được nhà nước Cộng Sản cho phép về Việt Nam thăm gia đình ,kể cả bà lãnh tụ VNQDĐ Gia Tô Dòng Tên) .

Trong số 17 người tụ tập"*chống Cộng đến đứa con nít cuối cùng"* chỉ có vài tay "lãnh tụ 1975", số còn lại toàn các ông HO nhẹ dạ bị lãnh tụ 1975 giật dây[nghĩ cũng tội nghiệp cho mấy ông HO già,sức khoẻ đã tàn tạ,thời xưa bị lũ tướng Ba Tây Giăng lừa dối,sau 18 năm làm trâu bò trong khoá học làm người,mới sang Mỹ,chưa biết ất giáp lại bị mấy tên đào tẩu trước(1975)xúi làm bung xung cho thiên hạ chửi

Khác với 21 năm trước,năm nay bệnh sốt chống Cộng cuồng tín theo Nhiệt Kế Thời Trang